

Eindhoven

20 september 2013

0-0-0-0-Persbericht-0-0-0-0

Risicomanagement provincie Noord-Brabant bij stimuleringsmaatregel woningbouwproductie onvoldoende

De provincie Noord-Brabant heeft in 2009, als onderdeel van een pakket aan maatregelen om de gevolgen van de economische crisis terug te dringen, een maatregel ‘Stimulering woningbouwproductie’ in het leven geroepen. Voor deze maatregel hebben Provinciale Staten (PS) een bedrag van maximaal € 250 miljoen ter beschikking gesteld. De maatregel bestond uit verschillende instrumenten gericht op het stimuleren van de woningbouwproductie aan de ene kant en het stimuleren van de vraag naar woningen bij particulieren aan de andere.

De Zuidelijke Rekenkamer heeft in de periode november 2012 - juni 2013 onderzoek gedaan naar de manier waarop Gedeputeerde Staten (GS) de risico's rondom deze maatregel in kaart hebben gebracht en hoe ze daarmee zijn omgegaan bij de uitvoering van de maatregel. Ook werd de kwaliteit van de informatievoorziening hierover aan PS onderzocht.

De rekenkamer concludeert dat de provincie niet beschikt over een actueel en adequaat beleid waarin wordt uitgewerkt hoe zij aan risicomanagement invulling geeft. Onder risicomanagement verstaat de rekenkamer, in het verlengde van de RISMAN-methode, het doorlopend identificeren en kwantificeren van risico's, het ontwikkelen van maatregelen om die te beheersen, het toezien op de naleving van getroffen maatregelen en het regelmatig actualiseren van risico's.

De provincie heeft in de voorbereidingsfase verschillende externe organisaties ingehuurd voor het ontwikkelen en implementeren van de instrumenten en de organisatorische invulling van de maatregel. Volgens de rekenkamer is daarbij op een zorgvuldige wijze aandacht besteed aan risico's en de beheersing daarvan. In maart 2010 besloot de provincie om een deel van de uitvoering van de maatregel te gunnen aan een andere partij, met wie de provincie reeds een raamovereenkomst tot dienstverlening had. De rekenkamer heeft vastgesteld dat er vanaf dat moment geen risicoanalyses en daarop gebaseerde aanpassingen in beheersmaatregelen meer hebben plaatsgevonden, terwijl dit nadrukkelijk wel de bedoeling was. De rekenkamer vindt dit een ernstige zaak, mede omdat op deze manier de hoogte van de reserve om deze risico's af te dekken, niet kan worden onderbouwd. Daarnaast heeft de provincie volgens de rekenkamer onvoldoende inzicht geboden in de samenstelling van deze reserve en in de opbouw en omvang van kosten voor externe inhuur.

In mei 2010 besloten GS om de stimuleringsmaatregel versneld af te bouwen. De rekenkamer vindt het opmerkelijk dat dit besluit juist voor de Brabantse Verkoop Garantie (BVG)ⁱ, als meest risicovolle instrument, niet is geëffectueerd. Ook andere maatregelen om de risico's van de BVG te beheersen zijn volgens de rekenkamer niet consequent uitgevoerd. Zo had het externe bureau dat de maatregel voorbereidde er in 2009 al verschillende malen bij de provincie op aangedrongen om zo spoedig mogelijk een strategie te ontwikkelen voor het beheer en de verkoop van woningen die ze in bezit kon krijgen in het kader van de BVG. Desondanks hebben GS pas in januari 2012 een

dergelijke strategie vastgesteld. Ook heeft de provincie geen zicht gehouden op de uitvoering van taxaties door een ander bureau dat de provincie ten behoeve van de BVG heeft aangesteld. Dit ondanks het feit dat controle op de taxaties eerder als een van de belangrijkste beheersmaatregelen was aangemerkt.

Naar de mening van de rekenkamer heeft de provincie ook onvoldoende grip gehad op de invulling van de organisatie ten behoeve van de stimuleringsmaatregel en daarmee op de personele en organisatorische risico's. Dit is vooral tot uitdrukking gekomen in de vele interne personele wisselingen die hebben plaatsgevonden ten tijde van de maatregel.

Provinciale Staten

PS hebben volgens de rekenkamer geen goed inzicht in de risico's en de maatregelen die GS namen ter afdekking daarvan. Dat is nog steeds belangrijk omdat leningen en garanties die in het kader van de maatregel zijn verstrekt een looptijd hebben tot uiterlijk 2017. Kritisch is de rekenkamer ook over de houding van PS zelf, die instemden met de stimuleringsmaatregel zonder dat daar op dat moment een deugdelijk uitgewerkt plan aan ten grondslag lag.

Aanbevelingen

De rekenkamer vindt dat GS zo snel mogelijk een risicobeleid moet vaststellen. Ook dienen bij aanvang van een project de belangrijke sleutelbegrippen gedefinieerd moet worden, zodat daar in de loop van het proces geen onduidelijkheid over kan ontstaan. Daarnaast pleit de rekenkamer ervoor dat bij grotere projecten gezorgd wordt voor een vast team van interne medewerkers en roept zij GS op om strikt vast te houden aan richtlijnen voor externe inhuur. Hoewel GS op onderdelen afdingen op de conclusies van de rekenkamer, geven zij in reactie op het onderzoek aan dat zij de aanbevelingen van de rekenkamer overnemen.

De rekenkamer roept PS op om uitgaven vooraf alleen te autoriseren als daar een deugdelijk uitgewerkt plan aan ten grondslag ligt, waarin helder is omschreven welk instrumentarium wordt ingezet en welke kosten daarbij horen. Daarvan is in het geval van de stimuleringsmaatregel woningbouwproductie geen sprake geweest.

De Zuidelijke Rekenkamer heeft het rapport *Risicomanagement Stimuleringsmaatregel Woningbouwproductie provincie Noord-Brabant* op 20 september 2013 aan Provinciale Staten aangeboden.

0-0-0-0-0- Einde persbericht -0-0-0-0-0

Voor meer informatie:

Zuidelijke Rekenkamer, drs. P.W.M. de Kroon, directeur-secretaris, T. 040 232 93 38 / 06 1830 3489
www.zuidelijkerekenkamer.nl

ⁱ De BVG biedt de koper van een nieuwbouwwoning de garantie dat zijn achterblijvende woning wordt gekocht tegen een vooraf vastgestelde garantiewaarde. Slaagt de koper van de nieuwbouwwoning er niet in zijn achterblijvende woning binnen een periode van 2 jaar te verkopen dan heeft hij het recht om deze woning tegen de garantiewaarde aan de provincie te verkopen.